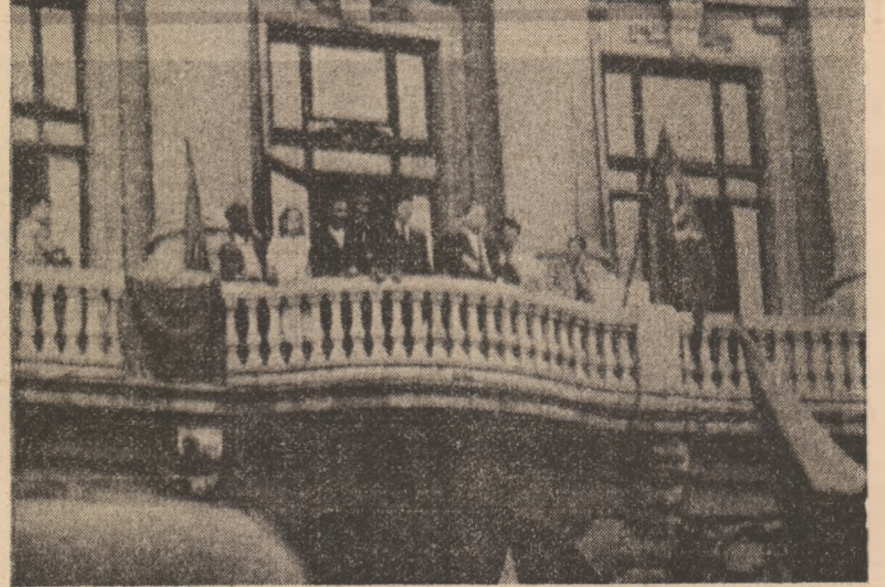

Tineretea revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu

ÎNALTĂ PILDĂ DE VIAȚĂ, MUNCĂ ȘI LUPȚĂ ÎN SLUJA PARTIDULUI, A POPORULUI, A ȚĂRII!

Născut în chip simbolic în anul Marii Uniri — 1918 —, atunci când se impunea din nou toate ramurile smulse în mod savanolic din vigurosul nostru trup etnic de imperii limitate, provocând răni adânci în inima, conștiința și sufletul poporului român, tânărul militant revoluționar Nicolae Ceaușescu avea să intruchipeze trăsăturile unui neam întreg, cu un destin istoric care purta însemnele marilor personalități, chemate să se așeze în rindul marilor bărbați ai neamului citori și apărători de țară.

Cu cât razele de lumină proiectate de cercetarea documentelor de arhivă, care în dreptă câmpia istoriei, de exegezele și lucrările de solidă construcție științifică asupra rolului și luptei eroice a Uniunii Tineretului Comunist, de la a cărei înființare sau sărbătorii în curând saze decenii și jumătate, sînt mai puternice, cu atât generația contemporană constată cu îndreptățită mîndrie patriotică faptul că începînd din anul 1933 istoria organizației revoluționare a tineretului român, a luptei sale pentru progres și civilizație nu poate fi nici scrisă și nici înțeleasă fără a pune în atenția cititorilor cu osemie și venerație îndelungată și prodigioasă activitate a tânărului comunist Nicolae Ceaușescu, care s-a aflat încă din fragedă tinerete în mezul revoluției, în primele rinduri ale bătăliei împotriva fascismului, nazismului și revizionismului de orice fel, pentru nașrea într-un front comun de acțiune a tuturor forțelor patriotice și democratice ale țării, pentru consolidarea și apărarea statului național unitar român, pentru dezvoltarea sa liberă și independentă.

ca pretext alitudinea de solidaritate cu unul din militanții antifasciști, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost judecat pe loc, condamnat la 6 luni închisoare și exclus de la dezbaterile ulterioare. Însucenarea s-a încheiat în ziua de 5 iunie 1936, militanții comunisti și antifasciști fiind condamnați la pedepse ce însumau 14 ani închisoare, 280.000 lei amendă și 45 de ani de interdicție politică. Cea mai aspră condamnare a fost rezervată comunistului Nicolae Ceaușescu: doi ani închisoare, care se adăugau 6 luni de detenție date în timpul procesului, 2.000 lei amendă și un an de domiciliu obligatoriu.

toate ca a fost pus în libertate, organele represive ale județului Dolj puseseră în vedere Prefecturii poliției din București următoarele: „Vă semnalam, în vederea luării măsurilor de rigoră, pe comunistul Nicolae Ceaușescu (...) care, făcînd-se vinovat de adunare de adolecții de solidaritate a muncitorilor cu celebrități condamnați, a fost deicrit Parchetului Tribunalului din Craiova”.

În anul de detenție în arestul central din Brașov, iar apoi după ce a fost transferat în închisoarea Doftana, tânărul erou comunist a probat aceleași aleele virtuții de luptător ferm și consecvent militant antifascist, care completau biografia sa ciclotonică și prevesteau un mare destin.

Cu cît se lărgeste ampla documentare cu privire la procesul militanților comunisti și antifasciști de la Brașov, cu atît primește relief rolul decisiv al tânărului comunist Nicolae Ceaușescu în orientarea și desfășurarea acestuia. Făcîndu-se eoul gîndurilor, conștiinței și inimilor întregului partid, întregii noastre națiuni, Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din 22-25 iunie 1986, a adus conducătorul națiunii noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu, un fierbinte omagiu cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la procesul luptătorilor comunisti și antifasciști de la Brașov. Plenara își desfășoară lucrările într-un moment de aleasă semnificație istorică, în aceste zile cînd întregul partid și poporul omagiază cu înaltă și vibrantă cinste cu 50 de ani de la procesul luptătorilor comunisti și antifasciști de la Brașov, în fruntea cărora s-a aflat tovarășul Nicolae Ceaușescu, ilustrul nostru conducător, revoluționar încercat și patriotul înflăcărat, militantul de frunte al apărării independenței și integrității patriei. Cu ocazia acestui jubileu, înaintea așezării în fața instanței de judecată, Nicolae Ceaușescu a respins cu tărie și abnegație drepturile democratice, îmbrunătățirea stării materiale și spirituale a maseilor, apărarea independenței și integrității patriei. Cu ocazia acestui jubileu, înaintea așezării în fața instanței de judecată, Nicolae Ceaușescu a respins cu tărie și abnegație drepturile democratice, îmbrunătățirea stării materiale și spirituale a maseilor, apărarea independenței și integrității patriei.

Procesul militanților comunisti și antifasciști de la Brașov

Anul 1934 a rămas înscris în istoria noastră ca fiind anul în care Nicolae Ceaușescu a fost judecat și condamnat la închisoare și exclus de la dezbaterile ulterioare. Însucenarea s-a încheiat în ziua de 5 iunie 1936, militanții comunisti și antifasciști fiind condamnați la pedepse ce însumau 14 ani închisoare, 280.000 lei amendă și 45 de ani de interdicție politică. Cea mai aspră condamnare a fost rezervată comunistului Nicolae Ceaușescu: doi ani închisoare, care se adăugau 6 luni de detenție date în timpul procesului, 2.000 lei amendă și un an de domiciliu obligatoriu.

În anul de detenție în arestul central din Brașov, iar apoi după ce a fost transferat în închisoarea Doftana, tânărul erou comunist a probat aceleași aleele virtuții de luptător ferm și consecvent militant antifascist, care completau biografia sa ciclotonică și prevesteau un mare destin.

Cu cît se lărgeste ampla documentare cu privire la procesul militanților comunisti și antifasciști de la Brașov, cu atît primește relief rolul decisiv al tânărului comunist Nicolae Ceaușescu în orientarea și desfășurarea acestuia. Făcîndu-se eoul gîndurilor, conștiinței și inimilor întregului partid, întregii noastre națiuni, Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din 22-25 iunie 1986, a adus conducătorul națiunii noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu, un fierbinte omagiu cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la procesul luptătorilor comunisti și antifasciști de la Brașov. Plenara își desfășoară lucrările într-un moment de aleasă semnificație istorică, în aceste zile cînd întregul partid și poporul omagiază cu înaltă și vibrantă cinste cu 50 de ani de la procesul luptătorilor comunisti și antifasciști de la Brașov, în fruntea cărora s-a aflat tovarășul Nicolae Ceaușescu, ilustrul nostru conducător, revoluționar încercat și patriotul înflăcărat, militantul de frunte al apărării independenței și integrității patriei.

Cu ocazia acestui jubileu, înaintea așezării în fața instanței de judecată, Nicolae Ceaușescu a respins cu tărie și abnegație drepturile democratice, îmbrunătățirea stării materiale și spirituale a maseilor, apărarea independenței și integrității patriei.

În anul de detenție în arestul central din Brașov, iar apoi după ce a fost transferat în închisoarea Doftana, tânărul erou comunist a probat aceleași aleele virtuții de luptător ferm și consecvent militant antifascist, care completau biografia sa ciclotonică și prevesteau un mare destin.

În fruntea Comisiei de reorganizare a Uniunii Tineretului Comunist și a conducerii acesteia

Ceea ce ne apropie și ne definește în cel mai înalt grad trăsăturile tineretului revoluționar a tovarășului Nicolae Ceaușescu este fără îndoială faptul că Partidul Comunist Român, constituind întregii națiuni române în acea perioadă de grea cumpănă, dar în același timp de ample deschideri pentru poporul român, i-a încredințat în anul 1939 înaltă responsabilitate de a conduce în condițiile unei crunte ilegalități reorganizarea Uniunii Tineretului Comunist care în anul 1938, pe cînd se afla în plină ascensiune, într-o perioadă cînd era absolut nevoie de o amplă muncă politico-organizatorică, a fost nevoită să-și înceteze existența datorită Rezoluției Congresului al V-lea al Internaționalei Comuniste a Tineretului, eroare a cărei gravitate se va resimți profund pe toate planurile activității revoluționare. Chiar și în aceste condiții, tineretul comunist român și-a continuat activitatea prin unirea eforturilor în luptă împotriva fascismului, nazismului și revizionismului, pentru apărarea independenței și integrității patriei.

Creșcut și călît în aspirațiile revoluționare, tânărul militant Nicolae Ceaușescu a condus direct activitatea Comisiei de reorganizare a Uniunii Tineretului Comunist. Își pe și-a pus amprenta pe întreaga activitate politico-organizatorică desfășurată în țară, acțiunea sa a avut ca rezultat înființarea U.T.C. și-a adus o contribuție deosebită în războiul de luptă și în perioada care a urmat printr-un crez de viață, muncă și luptă în care se regăsesse pe deplin afirmate și validate în practică idealurile și aspirațiile cele mai profunde și autentice ale întregului popor român, interesele vitale ale României.

În anul de detenție în arestul central din Brașov, iar apoi după ce a fost transferat în închisoarea Doftana, tânărul erou comunist a probat aceleași aleele virtuții de luptător ferm și consecvent militant antifascist, care completau biografia sa ciclotonică și prevesteau un mare destin.

În anul de detenție în arestul central din Brașov, iar apoi după ce a fost transferat în închisoarea Doftana, tânărul erou comunist a probat aceleași aleele virtuții de luptător ferm și consecvent militant antifascist, care completau biografia sa ciclotonică și prevesteau un mare destin.

Descifrînd și scriind cu emoție firesc despre acea perioadă în fața noastră se derulează o biografie de excepție a unui tânăr de excepție, o biografie în care, de la început, de bogată, amplă, dominată de evenimente și tensiune proprii altor vîrste. Firul ei a început să se deseneze din momentul în care un copil de 11 ani lîna călca gîmlii, ca și alții în acea perioadă, unii loc de muncă și a unei meserii tocmă la sute de kilometri depărtare de familie, în București, capitala țării, părăsind astfel în anul 1929, cu osemie și venerație îndelungată și prodigioasă activitate a tânărului comunist Nicolae Ceaușescu, care s-a aflat încă din fragedă tinerete în mezul revoluției, în primele rinduri ale bătăliei împotriva fascismului, nazismului și revizionismului de orice fel, pentru nașrea într-un front comun de acțiune a tuturor forțelor patriotice și democratice ale țării, pentru consolidarea și apărarea statului național unitar român, pentru dezvoltarea sa liberă și independentă.

patru destoinici căpitani de-a lui Mihai Viteazul la lupta cu mare și creștă „Ca și de țărani — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — am cunoscut asuprirea moșierilor, iar apoi, începînd de la 11 ani, epușarea capitalistă. Încă din 1930, la vîrstă de 12 ani, participam de acum activ la viața și lupta tineretului din țară: revoluționar (...) Acesta împrejurări în care am intrat în mișcare revoluționară sînt deosebit de interesante și semnificative. În anul 1933, în Uniunea Tineretului Comunist — dată ce marcăm ca și calitatea de membru al partidului — am pus o puternică amprentă a vieții și activității mele revoluționare și patriotice.

unșăni sale de acțiune pe temelie. Lupta împotriva atrocităților naziste și revizioniste, pentru apărarea independenței și integrității sale teritoriale.

În primele rinduri ale luptei antifasciste naționale

Indubitabil, în îndelungata luptă revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu un loc important îl ocupă prezența sa activă în conducerea Comitetului Național Antifascist, creat în luna iunie 1933. Rolul său în conducerea acestei organizații reprezentative a luptei antifasciste a poporului român a fost deternat atît de rațiunea existenței și facturii sale, cît și ales de excepționalele calități de luptător revoluționar, de organizator și de propagandist de excepție ale tânărului militant Nicolae Ceaușescu.

și președinție Republicii, se afla încă de atunci în primăria rînduri ale luptei cu armă de cuvîntului, cu și a acțiunilor energice pe frontul luptei revoluționare împotriva forțelor patriotice și democratice, împotriva fascismului, nazismului și revizionismului, în apărarea independenței și integrității țării care erau grav amenințate. Deși la o vîrstă fragedă, revoluționarul Nicolae Ceaușescu a afirmat atît înalte calități și virtuți moștenite din deschișuna, felul cîntat și înțeleșit al poporului român, cît și cele generate din propria-i personalitate, în cadrul mișcărilor revoluționare: curaj, dinamism, perseverență, dragoste nemărginită de neam, devotament nerăzgînit față de clasa muncitoare, de țărîniș, de întregul popor muncitor, clarviziune politică, capacitate organizatorică, înaltă conștiință revoluționară, acel romanticism revoluționar care și astăzi este permanent înfișurat cu alta putere noilor generații.

„Poporul român se pronunța tot mai hotărît împotriva fascismului și a pericolului nazist, pentru apărarea democrației și a independenței naționale”.

Ară o semnificație simbolică faptul că dintr-o zecile de mîi de tineri vîrstare ale capitalii țării, Partidul Comunist Român i-a desemnat să facă parte din Comitetul Național Antifascist, ca reprezentant al acestora, pe Nicolae Ceaușescu care se afla de puțin timp în orașul de pe Dimbovița. Referindu-se la motivele pentru care organizația locală P.C.R. din Capitală i-a propus pe tânărul Nicolae Ceaușescu ca membru al Comitetului Național Antifascist, propunere confirmată de Secretariatul C.C. al P.C.R., fostul secretar al acestuia, Ion Popescu Puțuri, își amintesc că „S-a pus problema pe cine trimitem. Am apelat la sindicate, pentru că acolo era locul cel mai bun de selectare a cadrelor. Acolo puteai vedea cine are mai mult talent de a se manifesta organizatoric, propagandistic, cine își aduce contribuția personală în organizarea și desfășurarea acțiunilor clasei muncitoare, puteai constata cum se manifestă, la intruniri, cu prilejul discuțiilor, care li era influența asupra ascultătorilor (...) Prinre aceștia s-a remarcat tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu un animator, cu unul care putea paștine în tot ce făcea. El au sesizat, au dat raportare pe linie sindicală, pe linie de tineret, că era un tânăr care are calitățile cerute pentru noua organizație. Așa a luat legătura comitetul organizației de București cu dînsul (...)”.

Întreaga istorie și activitate a Comitetului Național Antifascist, pînă în adevărata lumină pe dintrul comunist Nicolae Ceaușescu cu pe un luptător dînz pentru transparența în viață a celor dezbătute și stabilite în intruniri care aveau loc, ca pe un militant pe deplin conștient că memoria oricărui organism este chezușită de măsura în care membrii săi luptă cu fermitate pentru a înfișura ceea ce și-au propus. Apare astfel pe scena istorică, înaltă conștiință revoluționară, acel romanticism revoluționar care și astăzi este permanent înfișurat cu alta putere noilor generații.

„Semnificația istorică a procesului militanților comunisti și antifasciști din 1936 reiese pregnant din faptul că Partidul Comunist Român și-a asumat misiunea de a situa România pe loc de frunte în concertul țărilor lumii împotriva urgiei naziste și a războiului, depunînd eforturi și luînd măsuri pentru a transforma acest proces într-un mijloc activ de luptă, de denunțare și de infierare a nazismului și a revizionismului de orice fel, de relevare a necesității luptei pentru apărarea independenței și integrității țării. Aceste scopuri și eforturi au fost magistral slujite de atitudinea curajoasă, intransigentă și principială pe care luptătorii comunisti și antifasciști au avut-o în tot cursul procesului. Constituie o mărturie de puternică rezonanță istorică faptul că în fruntea lor s-a aflat militantul comunist Nicolae Ceaușescu, cînta partidului i-a încredințat rolul principal în orientarea procesului, datorită calităților sale politice și morale, strălucit afirmate cu fiecare prilej. Luptătorii comunisti și antifasciști, în fruntea lor s-a încredințat rolul principal în orientarea procesului, datorită calităților sale politice și morale, strălucit afirmate cu fiecare prilej. Luptătorii comunisti și antifasciști, în fruntea lor s-a încredințat rolul principal în orientarea procesului, datorită calităților sale politice și morale, strălucit afirmate cu fiecare prilej.

Pentru făurirea frontului unic al tineretului

O dimensiune dintre cele mai importante ale activității revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu în anii tineretului sale o constituie lupta pentru încheierea unui puternic front al tineretului, ca o condiție de succes al mișcării sale antifasciste, antirăzboinică și antirevizioniste. Era perioada în care pentru îndeplinirea obiectivelor de larg interes național, Partidul își lărgise contactele cu grupările și organizațiile democratice, stabilise legături cu diferite fracțiuni ale forțelor politice burgheze și cu un mare număr de personalități politice. Un ajutor de seamă a adus în munca desfășurată de partid în rîndul tineretului Uniunea Tineretului Comunist”, așa după cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu.

de orizonturile programatice deschise de Partidul Comunist Român.

În acele condiții vitrege a spiritului Comitetului Național Antifascist al Tineretului în cadrul eforturilor de realizare a unui puternic front unic de tineret revoluționar. Este semnificativ faptul că orientarea și activitatea acestui important organism se aflau sub conducerea și îndrumarea nemijlocită a Comitetului Național Antifascist, care, în rîndul său, acțiunea sub înfișurarea decisivă a tineretului comunist Nicolae Ceaușescu, care, în calitate sa de reprezentant al tineretului muncitoresc din București i-a imprimat fermitate, o deosebită forță și dinamism. Desfășurată sub semnul unei profunde responsabilități revoluționare și al unui patriotism ardent, activitatea rodnică a tovarășului Nicolae Ceaușescu a contribuit în mod hotărît la intensificarea activității partidului comunist în rîndurile tineretului generații, la dezvoltarea

